

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **JUDr. M. K.**, J. proti žalovanej: **1/ Z. M.**, nar. 12. 01. 1963, R., žalovanej **2/ JUDr. A. K.**, N., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu Z. M., R. a vedľajšieho účastníka na strane žalovaných

I. N., M., zast. JUDr. T. N., advokátom, K., o **určenie pravosti prihlásenej pohľadávky**, o dovolaní žalovanej 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 31. marca 2010, č. k. 21 CoKR/2/2010-170, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Trnave uznesením zo dňa 7. decembra 2009, č. k. 25Cbi/5/2007-130 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca JUDr. M. K. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca E. J., s. r. o., 28. Ř., M., Č., IČO: X.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca podaním zo dňa 17. júna 2009 navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu a k návrhu predložil originál zmenky s indosamentom a plnomocenstvo. Súd s. r. o. E. J. vyzval na vyjadrenie, či súhlasí so vstupom do konania na strane žalobcu, na ktorú na výzvu nereagovala. Súd uznesením zo dňa 5. novembra 2009 / na l. č. 122 / vstup s. r. o. E. J. do konania na strane žalobcu nepripustil. Proti uzneseniu podala spoločnosť odvolanie a predložila súhlas so vstupom do konania na strane žalobcu.

Súd prvého stupňa odvolaniu v súlade s ust. § 374 ods. 3 O. s. p. vyhovel na základe toho, že žalobca spolu s odvolaním odstránil vady vytknuté v uznesení, ktorým návrhu na zmenu účastníka nevyhovel.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že zmenu účastníka na strane žalobcu podľa § 92ods. 2, 3 O. s. p. pripustil.

Žalovaná 2/ podala proti uzneseniu odvolanie podaním zo dňa 18. januára 2010 v ktorom poukázala na to, že návrhu na zmenu účastníka konania nie je možné vyhovieť z dôvodu, že nie je účastníkom konkurzného konania, nemá naliehavý právny záujem na určení popretej pohľadávky, preto spoločnosť E. J., s. r. o., nemôže žiadne práva v konkurznom konaní vymáhať a uvedená spoločnosť nepreukázala, že je účastníkom konkurzného konania. Z uvedeného dôvodu nemal súd návrhu na vstup do incidenčného konania vyhovieť. Odvolateľka poukázala i na skutočnosť, že spoločnosť E. J., s. r. o má iba jedného konateľa, ktorý bol dňa 12. júna 2009 odvolaný na valnom zhromaždení jediným spoločníkom, čím sa stala sporná i platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Ďalej poukázal i na to, že z dostupných informácií vyplýva, že spoločnosť je v likvidácii. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrh zamietnuť.

Proti uzneseniu podal odvolanie aj vedľajší účastník podaním zo dňa 19. januára 2010, v ktorom uviedol, že so zmenou účastníka na strane žalobcu nesúhlasí, považuje to za účelové konanie a stotožňuje sa s názorom žalovanej 2/, ktorá pohľadávku poprela, pretože od počiatku neexistuje. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrh zamietnuť.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniam uviedol, že odvolanie vedľajšieho účastníka je nedôvodné a spôsobuje priet'ahy v konaní. K odvolaniu žalovanej 2/ uviedol, že Ján J. je naďalej konateľom spoločnosti E. J., s. r. o., čo vyplýva i z výpisu z obchodného registra a tvrdenie odvolateľky je nedôvodné. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací prejedal vec podľa § 212 ods. 1 a § 213 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolania žalovanej 2/ a vedľajšieho účastníka nie sú dôvodné.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že právna úprava procesného postupu účastníkov a súdu pri návrhu na zmenu účastníkov má zmysel pri singulárnej sukcesii, kedy na rozdiel od univerzálnej sukcesie, môže alebo nemusí vyvodit' dôsledky z takého vývoja

hmotnoprávnych vzťahov, ktoré znamenajú prevod jednotlivých práv a povinností tvoriacich obsah týchto vzťahov.

Z odôvodnenia ďalej vyplýva postup súdu pri návrhu na vstup do konkurzného konania podľa § 25 zákona č. 7/2005 Z.z. , ktoré ustanovenie sa vzťahuje len na procesné nástupníctvo veriteľov v konkurznom konaní, nie však na procesné nástupníctvo v incidenčnom konaní.

O zmene účastníka v incidenčnom konaní sa rozhoduje postupom podľa § 92 ods. 2, 3 O. s. p. preto dôvody uvádzané odvolateľmi sú irelevantné. Súd mal za preukázané, že postúpením pohľadávky došlo k singulárnej sukcesii, o ktorej na návrh, ktorý spĺňal zákonom vyžadované podmienky, vyhovel.

S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Žalovaná 2/ podala proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 25. mája 2010.

Prípustnosť dovolania je podľa dovolateľky založená na ust. § 237 písm. f/ O. s. p. a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

V odôvodnení dovolania uviedla, že za odňatie možnosti konať pred súdom považuje nedostatok odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami namietanými v odvolaní. Svoj myšlienkový postup nevysvetlil v odôvodnení dostatočne, nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale aj s poukazom na právne závery ktoré prijal, a to bez pochybností. V odôvodnení náležite neuviedol skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie. Napadnuté rozhodnutie je z uvedených dôvodov nepreskúmateľné, nejasné, nezrozumiteľné, a tým nezákonné.

Odvolací súd sa nevysporiadal s námietkou, že spoločnosť E. J., s. r. o., bola zrušená a je v likvidácii, ani s námietkou, že v čase podpisovania zmluvy

o prevode pohľadávky, len jedného konateľa, ktorého funkcia vznikla 18. 03. 2008, preto je zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 10.10.2008 sporná.

Ďalej poukázala na to, že odvolací súd uvedeným rozhodnutím odňal správcovi konkurznej podstaty domáhať sa na súde plnenia podľa § 30 zák. č. 7/2005 Z. z. Je sporné, či spoločnosť E. J., s. r. o., má dostatok majetku a či tu nie je snaha previesť „sporné pohľadávky“ z fyzickej osoby na právnickú osobu, ktorá podľa dostupných listín nedisponuje majetkom na splnenie uvedených nárokov. Poukázala na to, že zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka.

K nesprávnemu právnemu posúdeniu uviedla, že ak súd rozhoduje o pripustení zmeny na strane žalobcu, je povinný materiálne preskúmať priložené listiny a v návrhu musí byť preukázané nadobudnutie pohľadávky listinami, ktoré súd materiálne preskúma. Následne môže návrhu vyhovieť, len ak sa preukáže, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práv a povinností, o ktorých sa koná. V tomto konaní mali sudy za to, že nastala právna skutočnosť preukazujúca prevod pohľadávky, a to rubopisovaná zmenka. V tejto súvislosti poukázala na konanie 41K/1/2007, v ktorom súd podľa § 25 zák. č. 7/2007 Z. z. / ešte neprávoplatne / povolil vstup spoločnosti E. J., s. r. o. do konania s odôvodnením, že právnou skutočnosťou preukazujúcou prevod pohľadávky je Zmluva o postúpení pohľadávky. Sporné teda zostalo, na základe ktorej skutočnosti malo dôjsť k prevodu práv.

Ďalej poukázala na to, že účastníci právneho úkonu rubopisu ani nemali v úmysle skutočné postúpenie pohľadávok, pretože tieto neexistujú, preto rubopisovaná zmenka nepreukazuje nadobudnutie pohľadávky, ide teda o neplatný úkon. Dovolateľka spochybňuje sporné pohľadávky, ktoré neexistujú, preto právny úkon rubopisu zmenky nie je platným právnym úkonom.

Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvého stupňa.

Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že predložil dôkazy preukazujúce existenciu spoločnosti E. J., s. r. o., ktorá vykonáva svoju činnosť. Taktiež poukázal na to, že

dovolateľka prejudikuje resp. nahradzuje rozhodnutie súdu v tom, že tvrdí v tomto konaní, že pohľadávka neexistuje. Navrhol dovolanie zamietnuť.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k dovolaniu uviedol že s dovolaním sa stotožňuje a zastáva názor, že pripustením zámeny účastníka na strane žalobcu súd postupoval nesprávne a vec nesprávne právne posúdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací / § 10a ods. 1 / prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní napadnutého uznesenia odvolacieho súdu a konania ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Pre prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je rozhodujúce, či k vade konania došlo pred odvolacím súdom alebo pred súdom prvého stupňa. Ak však odvolací súd odstránil vadu konania, ku ktorej došlo pred súdom prvého stupňa, nie je možné k nej prihliadnuť.

Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nie je tiež daná iba tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade v zmysle § 237 skutočne došlo. V prípade, že tvrdenie dovolateľa nie je správne, dovolací súd dovolanie odmietne, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p. musí byť preukázané, že došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, pričom odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať tie procesné práva, ktoré mu O. s. p. umožňuje a úlohou dovolacieho súdu bolo tiež posúdenie či v tomto konaní došlo k porušeniu procesných práv účastníka podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Dovolací súd zistil, že konanie pred odvolacím súdom nevykazuje žiadne vady, pre ktoré by bolo dovolanie prípustné, pretože neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že účastníkovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. Skutočnosť, že súd v tejto veci pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu, s ktorou žalovaná 2/ nesúhlasí nie je kvalifikovaným dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Žalobca je totiž účastníkom, ktorý má právo jednak určovať okruh účastníkov na strane žalovaného, ale i podľa vlastnej vôle nakladať s pohľadávkou / mimochodom o dôvodnosti ktorej rozhodne súd vo veci samej /, teda ju postúpiť / či už podľa Občianskeho

zákonníka alebo aj zmenkového zákona / a v takej súvislosti patrí k jeho právam i navrhnúť zmenu účastníka na strane žalobcu.

Pokiaľ ide o námietku nedostatočného odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia, dovolací súd zastáva názor, že ide o námietku neopodstatnenú, odvolacie rozhodnutie je dostatočné, jasné a zrozumiteľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie odporkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, pretože mu žiadne účelne vynaložené trovy dovolacieho konania nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 21. júla 2011

Mgr. Eubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková